

Podzimní a už trochu zimní vydání
NAŠEHO ŠKOLNÍHO ČASOPISU

DŘEVÁK

prestižního nepravidelného občasníku hustých pubertáků

číslo 1

2011/2012

Lítá listí, lítají i draci,
za nimi lítají malí družináci.
V ruce drží provaz.
To je něco pro vás!

Úvodní sloupek paní ředitelky

Z celého srdce děkuji všem, kteří se podíleli a ještě podílejí - na úspěšném plánování, průběhu i dokončení projektů **Comenius – Partnerství škol, Hébáme se společně, Svobodně k informacím a cizím jazykům, Realizace úspory energií, Šmoulí družina snů a Naučná stezky školní zahradou**. Mé poděkování patří i všem hostům oslav 55. výročí otevření školy, všem našim a nadaným, hodným dětem i pracovitým a tvořivým pracovníkům školy, kteří celou úspěšnou akci zajistili. Pro naši školu to byla moc pěkná vizitka.

Dřevák do nového roku

V loňském školním roce vyšla tři plánovaná čísla školního časopisu Dřevák. Na tom posledním mohutně zapracovali deváťáci a dost se jim povedlo. V redakci nám ale citelně chybí pořádní kreslíři, kteří by zručně a hlavně rychle doprovodili články černobílými ilustracemi. Zamyslete se – nešel by někdo z vás do toho? Vaše milující šéfredaktorka

Ohlédnutí za podzím

Lítá listí, lítají děti, lítají i draci

Školní družinka si vyšla jako každý rok provětrat své draky na louku za školou. Žurnalisti se vydali za nimi, aby si všechno vyfotografovali, a nestačili se divit – na vysokém kaštanu už beznadějně visel jeden barevný nešťastník. Paní šéfredaktorka se vrátila do školy a přišla vyzbrojená dlouhým smetákem a igelitovými taškami. Tím koštětem shodila draka a do igelitek začali družičáři sbírat hromady kaštanů, které se válely v trávě pod stromem. Takové kaštany se vždycky hodí, dají se z nich dělat třeba bezva zvířátka nebo se s nimi taky může parádně hrát na vaření. Než jsme stačili rozkoukat, jak nám draci přímo lítají, neomylně zamířil do koruny další letecký zoufalec. Tentokrát patřil Víťovi, vlastně spíš jeho sestře Emě, a uvízl fakt hodně vysoko. „Tak dlouhý smeták nemám,“ řekla

paní šéfredaktorka, „ale dostaneme ho ven obratným manévrováním!“ A tak všelijak mávala rukama a radila a Víťa s Lenkou lítali po louce, až se jim podařilo dostat draka do větru.

Nejlepší drakobijci byli toho dne bráchové Libor a Leon, kteří jednoho draka úplně rozsekali a druhému dost poškodili křídla. „Toho invalidu jsme trochu spravili,“ řekla potom jejich maminka, „ale stejně dopadl při dalším letu hrozně.“

foto Lenka Nelešovská, Kája Kropáčková

Dušičkové menu

Pavoučí nudličky s čerstvou krví

Pavoučí nudličky přelijeme vroucím odvarem z myší a necháme odležet. Potom je vycedíme a nálev z myší si necháme zatím bokem. Na oleji osmahneme 300 g medvědí kožešiny a 5 drápů medvěda. Potom přidáme pavoučí nudličky, do kterých přidáme kari, písek, hlínu a vše necháme osmahnout do zlatova. Dále přidáme čerstvou netopýří krev a chvíli vše povaříme. Vše podlijeme nálevem z myší a ještě povaříme celý pokrm asi 30 sekund.

Celý pokrm podáváme k uvařeným potkaním bobkům. Tento pokrm můžeme dozdobit a zároveň si zpříjemnit chuť lidskou krví, ale také můžeme ji zaměnit za kočičí krev.

Varování!!!

Toto jídlo se doporučuje hlavně hladovým a po krvi žíznícím upírům. Není však příliš vhodné pro smrtelníka, protože když zjistí, z čeho pokrm je, udělá se mu špatně od žaludku a celým jeho tělem projede šok. Jakmile se tento děj stane, smrtelník se navždy z povrchu zemského vypaří a tam, kde byl, zůstanou jen jeho ostatky, anebo vybuchne zhruba jako atomová bomba a nic z něho nezůstane. Přeji dobré chutnání

Helena Janečková

Podzimní nálada

Pokaždé, když se procházím venku a pozoruji přitom podzimní krajinu, zastavím se pohledem na nádherném zlatavém listí štíhlých, vysokých bříz. To krásně kontrastuje s často už tmavou oblohou, která nás připravuje na studené, smutné zimní počasí. Ale nejenom břízy mění barvu svého kabátu... U nohou nám leží koberec utkaný nejrůznějších barev a tvarů listů, i les už připravuje zvířátka na dlouhou zimu. Toto období je vhodné pro všechny milovníky procházek, malíře i nadšené fotografy. Taková procházka klidnou krajinou nás příjemně relaxuje a uklidní, takže je to vítaná změna, která nás odvádí od každodenních stresů a povinností. Poslední vyzpěvování ptáčků navodí příjemnou atmosféru, a když zůstaneme chvíli klidně sedět, určitě spatříme i zblízka zvědy zajíce, rodinku bažantů nebo ježka shromažďujícího zásoby jídla. Po příjemně prožité chvílce v přírodě si doma uvaříme horký čaj a užíváme poslední chvílky pohody.

☺ Klára Rosulková

Podzimní příhoda

Jednoho nádherného podzimního dne jsme se vydaly s kamarádkou pro mlíííčko. Tak jsme šly a šly, až jsme nedošly. ☹ Na cestě se kamarádce zamotaly nohy, a proto šlápla botou značky Adidas do lejna. Očistila si botu s plnou pusou komentářů, ale neodradilo ji to a pokračovaly jsme dál. Kochaly jsme se přírodou kolem nás. Moje oči upoutal strom, který byl nádherně zbarvený podzimními barvami. Byl nádherně načervenalý, oranžový a místy i lehce

nažloutlý. Jak jsem byla zabraná do pozorování stromečku, najednou se před námi objevila něčí postava. Nečekala jsem to, a proto zděšením vykřikla a po chvílce se začala hlasitě smát. Došly jsme k domu, kde prodávají mléko, zazvonila jsem a paní mi řekla: „Mléko už došlo.“ S kamarádkou jsme se tedy otočily a šly domů. ☺ Na zpáteční cestě jsme se vyhnuly onomu místu. Kamarádka se bála jet autobusem domů, aby si na ni lidi neukazovali, tudíž se rozhodla, že půjde pěšky a cestou se zbaví toho lejního zápachu.

Maruška Bělánková

Podzimní padání

Dá se říci, že podzim patří mezi mé oblíbené roční období. Líbí se mi, když vyjdu ven a kolem sebe vidím zbarvené stromy. V takovém počasí chodím ráda ven se psem, zajdeme do parku a brouzdáme se v napadaném listí. Je hezké vyjít si ven jen tak sama, nebo s kamarády a procházet se po Domaželicích plných barev. Jako malá jsem si hrála v listí, udělala jsem si velkou hromadu a pak do ní skákala. Taky jsme s kamarády stavěly bunkry, které vydržely tak dlouho, dokud je někdo nezbořil.

K večeru si někdy chodím sednout s mamkou na dvůr, pijeme čaj a já cítím vůni listů, které pomalu padají k zemi. Nedávno jsem viděla, když foukal vítr, jak se malé lístky ze stromů snášely k zemi jako sněhové vločky. Podzim je kromě jara jediné roční období plné barev.

Tereza Zgodová

Naše školní úspěchy

Naše třída nasbírala dohromady přes 822 kg papíru, a proto máme na svém kontě dost peněz. Já jsem nasbíral přes 80kg, ale někteří z naší třídy přinesli i přes 100kg. Ovšem jiní zase třeba nepřinesli nic. Já jsem těmi svými 80 kg určitě nemálo přispěl, abychom byli aspoň sedmí v pořadí. Někteří samozřejmě přinesli papíru míň, ale to nevadí, hlavně, že dotáhli aspoň něco. Jsem rád, že naše třída získá nějaké ty peníze třeba na společnou exkurzi. Možná to povzbudí ty „nenosiče“, aby při dalším sběru přinesli víc. Chtěl bych, abychom nebyli sedmí, ale tak pátí v pořadí. Určitě přineseme víc.

Filip Václavík

Školní novoty

aneb Jak se nám ve škole líbí

Od zakončení rekonstrukce uběhlo už pár měsíců. Škola zkrásněla, máme nové počítačové učebny, ve kterých se paním učitelkám dobře promítá na nových interaktivních tabulích. Počítačové učebny jsou dvě. Jsou také rozděleny - Nebíčko a Peklíčko. Do některých tříd se namontovaly nové tabule na fix, se kterými jsou žáci i učitelé spokojeni. Nový vzhled školy se všem líbí. Určitě se nám bude dobře pracovat v nových učebnách při spolupráci s našimi hodnými paní učitelkami.

Adéla Janáková

Jak se mi psalo u tabule

Bylo to dobrý. Tuhle tabuli bych chtěla domů, ale stojí určitě moc peněz. Nejdřív jsem na to neviděla, ale paní učitelka mi poradila, že si mám stoupnout vedle ní. Pak jsem všechno viděla a správně jsem to napsala.

Petra Vlachová

Počítačové učebny jsou celkem dvě. Jedna se jmenuje Nebíčko a druhá Peklíčko. Rozdíl mezi těmito učebnami je v barvě podlahy a lavic. V Nebíčku jsou podlaha i lavice modré, ale v Peklíčku černé lavice a podlaha červená. V obou učebnách je interaktivní tabule. Jedna lavice je pro čtyři žáky. Nejlepší jsou počítače a také zajímavé výukové programy.

Ivana Školoudová

Nové hřiště, nová tělocvična, nová fasáda a nová výpočetka - to je vše, co máme nové ve škole. Všecko je hezké, ale podle mě je nejhezčí výpočetka, protože tam je interaktivní tabule, na které se dá pracovat i perem, takže můžeme psát, kreslit a spojovat některé věci, které byly nachystány od paní učitelky. Spousta počítačů je nová a rychlejší než předtím, ale abych nezapomněl, hřiště je taky dobré (ale jsou tam častější úrazy). Nakonec chci říct, že je to teď lepší a je nám dobře, když máme novou fasádu . :-))

Kuba Záhora

Co se ve škole změnilo? Ve škole se změnilo hodně věcí, naše škola dostala nový kabátek a nová okna. Dokonce máme i nové učebny např. výpočetní techniku, učebna jazyků a také novou tělocvičnu a venkovní hřiště. Jak už jsem řekl, naše škola dostala nový kabátek a je zateplena. Zdá se mi o hodně veselejší než před tím, a proto se tam těším každý den. Sice ne kvůli učení, ale hlavně kvůli kamarádům. Nejvíce se mi asi líbí učebna výpočetní techniky. Je tam interaktivní tabule, která je fakt fantastická, a spousta moderních počítačů.

Tomáš Rosulek

Máme tu i nové hřiště novou běžeckou dráhu, nové doskočiště a nový povrch v tělocvičně. Je zde nová i výpočetní technika a nové tabule na fixy. Tato škola už má 55 let a je stále funkční, je to pýcha naší obce. Tato škola je postavena na bažinách a pod ní vedou trubky na odvodňování. Byla tu i velká zahrada se sady, ale teď už je vykáčená. Škola má velmi velké pozemky, a proto si děti z družiny mají kde hrát. Na této škole máme i dobré výtvarníky, vždy se někde umístí.

Vlasta Panák

Máme pár nových učeben: např. dvě učebny informatiky, které se jmenují Nebíčko a Peklíčko, a jazykovou učebnu, která se zatím nejmenuje nijak.

Jirka Dočkal

Nové věci ve škole jsou velice dobré a moderní. Nová okna jsou mnohem lepší než ty stará. Je to tu velice krásné a husté. Moc se mi to tu líbí.

Patrik Hošák

Ve škole je spousta nových věcí, například venkovní hřiště. Podlaha v tělocvičně je vyrobená z modré gumy, jenže se tam nesmí nosit černé podrážky, protože by dělala černé rýhy. Můžou se tam nosit jen bílé podrážky, které dělají jenom bílé šmouhy. Jinak je to suprové. Venkovní hřiště s běžeckou dráhou je velice hezké, dá se tam dělat spousta věcí například fotbal, volejbal, přehazka a taky vybiša. Na běžecké dráze je to dobrý, ale až na to, že když hodíte hubu, asi se odřete, ale určitě míň než na škvárové dráze.

Víťa Janošek

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Zářijové akce Zahradní slavnost a Dveře školy dokořán uspořádala naše škola jednak proto, abychom v kruhu přátel oslavili její 55. narozeniny, a taky aby se postarší krasavice předvedla po novém liftingu, s elegantním nalíčením, v módním oděvu a vůbec vylepšená jako nejmenovaná česká zpěvačka. Jak se slavení v naší zahradě líbilo?

Jak jsme se v žurnalistickém kroužku učili nebýt služkami

Ve čtvrtek jsme měli mít žurnalistický kroužek, ale paní šéfredaktorka nám řekla: „Pojďte mi pomoci, abyste měli inspiraci ke psaní receptů.“ A vytáhla pečicí papír, mouku, cukr, máslo, citróny a vajíčka, takže jsme hned věděli, že budeme péct cukroví do čajovny. Pak navázila suroviny a my jsme dělali těsto. Všelijak jsme s ním cvičili a bouchali o stůl. Když bylo hotové, vyváleli jsme je a vykrajovali různé tvary, které se daly péct do trouby. Paní šéfredaktorka nám mezitím vypravovala, jak dřív chodily dívky do služby, aby se kromě toho sloužení naučily taky vařit, zavařovat a vůbec hospodařit ve statku. Veronika potajmu uždibovala syrové těsto a pak řekla: „Já bych do služby jít nemohla...oni by mě hned vyhodili, protože se nepřetrhnu a všechno bych snědla.“ Všichni jsme se strašně smáli, ale Verča si z nás nic nedělala a spokojeně žvýkala keksíky, které se na kraji trochu připálily. Dělat služku asi nebylo zaměstnání nic moc, ale dělat hospodyně musela být fakt dřina.

Nové hřiště, které bylo vybudováno přes prázdniny, bylo oficiálně otevřeno. Přišel pan starosta a místostarosta a pán z Olomouckého kraje a udělali společně s paní ředitelkou krásný proslov. O pár minut později byla zahájena prohlídka školy. Ve škole byla připravena různá překvapení v podobě anglické a ruské čajovny. Poté bylo spousta her a hlavně steaky a strašně dobré makrely. V šest hodin jsem vyletěla ze školy a zbýval jen těšing na postýlku!

Veronika Zapletalová

V ruské čajovně byla trochu sranda, protože kdo tam dělal, měl na sobě marfušácké šaty i ty načervenalé červené tváře. Lidi nám to i chválili, ale někdo i z nás si dělal srandu, ale my jsme to braly s důvtipem. Když jsme si nachystaly čaj, citron, zavařeninu a sušenky a za půl hodiny bylo vše fuč!

Veronika Vltavská

Já s Vendou Mizerovou, Veronikou Zapletalovou a Veronikou Vltavskou jsme obsluhovaly v Ruské čajovně. Druhá čajovna měla název Anglická. Byli jsme převlečené v typických oblecích z Ruska a Anglie. Lidé seděli venku na školní zahradě nebo se chodili dívat po škole na učebny a nové věci. Každý, kdo měl zájem a prošel kolem Ruské a Anglické čajovny, ochutnal anglický a ruský čaj. My v Ruské čajovně jsme neměli vůbec čas na prohlídnutí

školy, ale nám to vlastně ani nevadilo, protože jsem tam jinak skoro každý den! Ale také jsme neměli vůbec čas na všechny ta vystoupení. Já osobně jsem nikdy nebyla na žádné slavnosti, a byla jsem proto velmi ráda, že jsem mohla něco předvádět a dělat, abych lidi potěšila. Zahradní slavnost se mi moc líbila! Adéla Šístková

Tolik lidí jsem dlouho neviděla. Skála jsem tam přes gumu. Hráli jsme Juliánu a bylo to moc dobrý. Přišli i naši rodiče. Veronika, Veronika, Venda a Adéla byly u ruské čajovny. Nalívaly nám čaj, podávaly sušenky, citrón a jakási semínka. Byly moc dobré, ty jsme snědly hned s holkama a bylo to vážně super. Strašně se mi to odpoledne líbilo, bylo to fakt luxusní. Pak jsme šli ven a Veronika volala mamce, jestli může tady spát a mamka jí to dovolila, tak jsme šli z hřiště k zámku. Bylo to cool. A pak bylo půl osmé a my jsme musely domů, a tak jsme šly. Ten den byl nejlepší. Žanda Bakalová

Na zahradní slavnosti byla spousta atrakcí. Třeba v tombole bylo moc a moc věci na vylosování. U ruské a anglické čajovny se rozdávaly k čaji koláčky, které upekla naše hodná paní šéfredaktorka ☺, citron a zavařenina. Na Zahradní slavnost nám vyšlo pěkné počasí, svítlo sluníčko a u stánku se opékaly makrely a prodávalo pití. Po poledni jsme zahráli 2x Juliánu a všem se líbila ☺. Zahradní slavnost se povedla a líbila se mi úplně nejvíc ☺. Marcela Hudcová

Před školou byli žáci, kteří říkali všechno o této stavbě, opravě a dalších takových věcech. Ve škole byla ruská a anglická čajovna, která se všem líbila. Lidé, kteří si už pochutnali na čajích a prošli si všechny učebny, šli ven. Tam se grilovaly makrely a steaky. Ještě tam vařili párek v rohlíku. Ještě tam byla různá stanoviště, která si mohli lidé též projít. Skákalo se tam přes gumu, hrály hry jako např. na sochy a ještě tam byla tombola o ceny. Asi ve 3 hodiny začalo představení na malém hřišti. Jako třeba Juliána, hudební kroužky anebo pěvecký sbor Včelka. Pavel Janečka

Přijelo se podívat mnoho lidí. Byla zde např. tombola, skákání před gumu, mnoho vystoupení, sportovní utkání apod. Měli jsme možnost zakoupit si zde nějaké staré učebnice za dobrovolnou cenu. Hodně lidí bylo také v čajovně. Čaj byl moc dobrý a lidé ho všichni vypili. Také byla možnost opéct si na ohni špekáček, který se zde rovněž dal koupit. V podvečer měla vystoupení folklorní skupina Fčelka a její představení se lidem velmi líbilo. Zdeněk Pokorný

Na zahradní slavnost přišlo mnoho dětí s rodiči a mnoho dalších lidí. Na zahradě se konaly všelijaké hry, které bavily děti v době, kdy se škola otevírala, např. skákání přes gumu, čára, Čáp ztratil čepičku. Nás už tak moc nebavily. Fanda Malhocký

Divadelní kritické okénko

Juliána

Naše paní učitelka nám vymyslela scénku o Juliáně Jurkové, kterou jsme předváděli už celkem třikrát. Tentokrát posledního září na zahradní slavnosti ve škole. Všem se to jako vždy líbilo. Vít'a opět zazářil v roli Juliány, Tomáš jako pachole, Patrik s Pavlem byli biřicové a Zdenek kat. Ovšem jaké by to bylo bez našeho perfektního sboru? No hrozné!☺

Scénku jsme předvedli dvakrát a pokaždé měla velký úspěch. Paní učitelka nám k tomu zahrála na kytaru pana učitele Dopity. Když to tak vezmeme, tak náš Tomáš byl za jeden den dvakrát mrtvý a Juliána též. Mně se ta scénka prostě líbí a doufám, že jsme ji

nehráli naposledy. Je to hustý příběh. Všichni jsme se u toho zasmáli, až jsme se na břicho popadali. Jak jsem tak zpívala, pozorovala jsem naši paní kuchařku a ta z toho měla druhé Vánoce.

Adéla Zmeškalová

Hra O neposlušných kůzlátkách

se třetákům moc povedla. Kozlata se tahala o lupení, jako by to dělala denně, starostlivá koza i hrozný vlk se do svých rolí perfektně vžili, stejně jako statečný myslivec. Všem se moc líbili a diváci a herci byli spokojení, až na vlka, kterému paní ředitelka zapoměla napsat pochvalu do žákovské knížky! No to je teda ale ostuda, paní ředitelko!

Co jsme ještě vyváděli?

Byli jsme ve škole v přírodě, kterou nám stejně jako Koňské závody a Zimní sáňkovačku nakreslil třeták Kuba Tšpon.

Ze sportu

Hubertova jízda

Dne 15. října se v Radkově Lhotě konala Hubertova jízda. Do 11:00 se scházeli lidé a jezdci. V 11:00 přišel starosta obce pan Tománek a po proslovu přestříhl pásku, a tak otevřel hipostezku, která vede Radkovou Lhotou až do Hulína, kolem Křtomile, Prusinovic, mezi Věžkami a Vlkošem až do Kyselovic! Cestou bylo celkem 10 odpočíváren. Do terénu se odjždělo

v 11:30. Zpočátku jsme šli po trase nové hipostezky. Lidé nastoupili na vlečku za traktorem a koně šli za vlečkou.

Asi v 2,3 km od startu jsme se oddělily od hipostezky a byli jsme na místě. Hned na prvních dvou překážkách byly nějaké problémy, které měli jezdci z Dřevohostic. Vedoucí skupiny Verča Michálková zastavila, a tak nemohli skákat. Potom se přecházelo přes nízko vykopanou strouhu. Po dvou dalších skocích se koně i traktor odebrali na kolbiště. Byly zde i soutěže jako na obyčejných závodech. „Letos bylo víc koní než minule,“

řekl majitel místní stáje a závodiště Milan Foukal.

V Radslavicích se odehrála dne 17. 11. od 11:00 prazvláštní Hubertova jízda. Místo jízdy do lesa a honu na lišku jsme objeli vesnici a na závodišti se odehrály ostatní soutěže, jako například parkur, cross a country a další.

text a foto šesták David Foukal

Kam na plavání

Doporučil bych vám aquapark Hranice. Je skoro stejný a dobrý jako v Přerově, ale v Hranicích mají tobogán. V Přerově mají spoustu novinek, třeba Knapovy kameny (to je pro starší ustarané maminky, které potřebují pomoci s nohama. Více si přečtete v letáku). To je asi všechno, co vám řeknu, a přeju Vám dobré pokoupaní☺.

Kuba Záhora

POČASÍ

Babí léto je období, které se mi moc líbí, protože je ještě teplo, ale ne tak moc, že by bylo hrozné vedro. Prostě není ani zima, ani teplo, je tak akorát. Nejlepší jsou v tomhle období procházky a prostě celkově být venku. Jediné, co je na tom blbé, je, že se musí chodit pracovat na zahradu a na pole a taky utírat parapety, ale co? Když je venku tak krásně, tak to přece nikomu nemůže vadit. Taky je krásně ráno, když jdeme do školy tak je trošičku zima, ale na tom se mi právě líbí to, že je rosa a svítí sluníčko. Vlastně když to tak vezmu, je to takový krásnější podzim. Možná je mi trochu líto, že už to dnešním dnem asi končí, na druhou stranu zase ale už bude zima, na kterou se těším už od léta. A na babí léto se zase můžu těšit po zimě.

Venda Mizerová

Jaký bude letošní Ježíšek?

Listopad pomalu končí a všichni se netrpělivě těší na Vánoce. Na dveře se věší věnce, okna se zdobí nálepkami a v každých očích září vánoční nálada. Není divu, když pod stromečkem leží každým rokem hromádka dárečků. Jenže jestli chcete něco dostat, musíte napsat dopis Ježíškovi a být celý rok hodní. Děti posílají dopisy Ježíškovi už dlouho. Dopis Ježíškovi můžete poslat na adresu:

Přeji Vám příjemné prožití svátků vánočních.
Zuzana Nelešovská, VII. třída

Všichni se těšíme, až dojde na ten den, kdy k nám přijde Ježíšek, který nám všem přinese určitě spoustu dárků. Každý z nás prožívá štědrovečerní den po svém. Někdo dostane dárky už ráno, ale někdo naopak čeká na dárky až do večera. Štědrý den prožívá každý po svém - někteří nejedí a věří, že uvidí zlaté prasátko. Na večeri si může každý zvolit jakékoliv jídlo (kapa, filé,...) Ve 20:00 začíná pohádka, na kterou se všichni s radostí určitě dívají!

osmačka Pavlína Albertová

Nemůžu se dočkat, až nastane datum 24.12.2011. Jako každým rokem budu očekávat „Ježíška“. Dopoledne prosím – to nějak přežiju, odpoledne kouknu na pohádky a celý den budu se starší ségrou poštuchovat mladší ségru, ať je hodná, nebo jí Ježíšek nic nedonese. Po celý den budu držet hladovku. Během čekání na večer se půjdeme s rodinou podívat na hřbitov a na betlémské světlo. Pomůžu mamce nachystat večeři, prostřu sváteční stůl. Až celá rodina usedne k večeři, začneme jíst. Po jídle jde jako vždy tatka zkontrolovat, jestli už je „Ježíšek“ na cestě. Po chvilce nečekaně zazvoní zvoneček, ségra zajásá, tatínek se vrátí do kuchyně a jdou se rozbalovat dárky. Pod stromečkem najdu dárky, které jsem si přála, nebo i ty, které jsem nečekala. Na ty se těším nejvíc. osmačka Vendula Hanáková

Co si přeji na Vánoce?

Pod stromečkem bych chtěla najít oblečení, třeba mikinu, rifle, trička. Oblíbenou barvu mám červenou. Ještě bych si přála kosmetiku. Mamince udělají radost hrníčky, jsou bílé a uvnitř žluté. Babičce vyrobím korálový náhrdelník. Cukroví dělám ráda, pečú s maminkou. Z cukroví mám ráda ježky. Stromeček strojíme já, bratr a mamka. Stromeček strojíme o jeden den dříve. Máme umělý stromeček a je metr vysoký. Vždycky se díváme s bratrem na pohádky, nejoblíbenějšího mám Shreka. Žaneta Bakalová

Čas před Vánocemi

Do Vánoc zbývá ještě pár dní, ale já už se těším jak malé dítě. Ještě nevím, co si budu přát, ale na Vánocích se mi líbí, že je rodina pohromadě. Vždycky pár dní před Štědrým dnem odjedu k tetě, abych neslyšela ten příšerný zvuk sekáčku na kapra, který se u nás pokaždé jmenuje Lojza. Také perníčky pečú ráda a u nás doma sama. Mamka pokaždé perníčky jenom naloží do trouby, já to všechno válím, vykrajuju a zdobím. Ovšem nejlepší cukroví v naší rodině má babička Liduška a babička Mařenka. K babičce Mařence jezdím, ale druhá babička mě vždycky vyhodí a řekne mi, že jí tam zavazím. Já tam ale pokaždé přiletím, jak moucha masařka na maso, polovinu perníčků a cukroví sním a babička může začít znovu. Pak konečně nastane TEN den a štěstí na tváři se objeví skoro každému ☺.

Adéla Zmeškalová

Školní projekt Učíme se spolu

Jednoho dne, byla to středa, nás paní učitelka Kučerková pozvala do první třídy, aby se prvňáčci pochlubili, co už všechno umí. Nejdříve nám ukázali, jak skládají slabiky a krátké slova z nastříhaných písmenek. Potom si otevřeli slabikáře a začali číst. Pokud něco nevěděli, tak jsme jim poradili a pomohli. Až nám prvňáci přečetli, co uměli, chodili po jednom k tabuli a porovnávali, ale ještě ne čísla, pouze obrázky. Jakmile předvedli vše, co dokážou, rozdali jsme jim do dvojic rozstříhané omalovánky, aby je poskládali, což se jim skvěle povedlo. Nakonec od nás prvňáčci dostali namalované obrázky, které kreslila Denča, aby si je mohli vybarvit. Předvedli nám toho hodně a my jsme zjistili, jak moc jsou šikovní.

Lenka Jelínková

Můj malý prvák se jmenuje Leon Gajdač a je mu 7 let. Měří asi 115 cm, má blondáté vlasy a modré oči. Leon bydlí v Nahošovicích, vtipné je, že bydlí ve stejném domě jako já, než jsme se z Nahošovic odstěhovali. Ve škole sedí v první lavici s Martinem Gajdošíkem. Vždy o velké přestávce za ním zajdu a popovídám si s ním nebo s ním něco proberu například matematiku. Leon se docela dobře učí, je to chytrý kluk, ale divoký jako čert.

Andrej Buršík

1. září jsme šli do Základní školy Dřevohostice. Já jsem šel do 9. třídy, kde každý z mých spolužáků i já dostal nějakého prvňáka. Můj prvňák se jmenuje Samuel Symerský. Samozřejmě že je to šikovný a pohotový kluk. Je vcelku vysoký, má asi 130 cm, proto sedí sám v poslední lavici u dveří. Před dvěma týdny jsme šli k nim do třídy, kde se chlubili, co vše umí - už hodně písmenek, slov a číslic. Určitě jsme si my všichni z deváté třídy připomenuli, jak jsme tam místo nich seděli my. Teď my pro ně chystáme akci, kde jim holky chtějí číst nějakou bajku, a prvňáci musí nakreslit tu pohádku - co se tam událo a tak. Kluci chystají akci v tělocvičně, kterou jsme nazvali opičí dráha.

Pepa Bakala

Tip na výlet

Kousek za domem

Pokud chcete zajet na dobrý výlet, tak rozhodně zamiřte na lyže či hory. Tam si užijete spoustu zimních radovánek. Dobré ubytování je na Trojáku. Jsou i přijatelné ceny, a tak je zákazníků mnoho. Najdete zde sjezdovku na lyže nebo i snowboard, ale je tam i noční lyžování za umělého osvětlení. Také si můžete zajít na výšlap, třeba jen do lesa se nadýchat čerstvého vzduchu. Je tam i půjčovna lyží za dobré ceny. Na auta bych ovšem doporučil zimní pneumatiky a dost možná i řetězy. Jezdí tam také hromadná doprava - co dvě hodiny přes Troják.

Vlasta Panák

Zlatá horečka v Jeseníkách

Minulý měsíc jsem navštívil Biskupskou kupu v Jeseníkách kousek od Zlatých Hor

na rozhraní České republiky a Polska. Šli jsme s mamkou závod, který se koná jednou za rok. Závod se nazývá Zlatohorský treking a jdou se 3 trasy: 15, 20, a 50 km. Letošní závod vedl velkou částí trasy přes polské území a podle pořadatelů byla také rekordní účast - 458 lidí.

My jsme se vydali na tu nejkratší trasu, která vedla pouze 12 kilometrů přes polskou stranu, a jelikož já ještě nemám 15 a zapomněl jsem doma pas, měl jsem strach, aby nás nechytli celníci. Naštěstí se jim to nepovedlo, a tak jsme trasu absolvovali v pohodě.

Dříve se zlato rýžovalo asi 2 km od Zlatých hor poblíž Zlatorudných mlýnů. Před 3 roky se i tam chodil pochod, nyní však mají jiné plány... a tak se musíme nechat překvapit.

Text a foto Petr Hanzlík

Paní šéfredaktorka tento kraj vřele doporučuje – před třiceti lety tam pokusně rýžovala zlato a šest ze všech dvanáct zlatěnek, které na Zlatém potoce vytřískala, si můžete prohlédnout v její „klenotnici“. Zvětšovací sklo si vezměte s sebou. Do Zlatých Hor zavítala znovu před dvěma lety – a uznala, že v Cukmantlu je fakt krásně. Jen ta voda ve Zlatém potoce by mohla být trochu teplejší a Biskupská kupa krapet nižší.

Pro volné chvíle

Najdi 10 rozdílů

Připravila Lenka Nelešovská, VI. třída

Originální recept na výrobu ptačího krmítka

Najdeme si nějakou dlouhou asi metr a půl vysokou rovnou tyčku. Na tyčku připevníme desku ve tvaru čtverce 20 x 20 cm. Přibijeme ji hřebíkem nebo přivrtáme vrutem do dřeva. Na rohy přibijeme hranolky asi 15 x 3 x 3 centimetry a na ně další destičku o rozměrech 23 x 23 jako stříšku. Tyčku spodní částí zatlučeme do země a pak stačí jen nasypat krmení a dívat se na ptáčky, jak si v zimě pochutnávají.

Víťa Janošek, VII. třída

Blahopřání

Děvčatům, které reprezentovaly školu na Slavících z Přerova, a jejich panu učiteli

Literární příloha Dřeváku aneb Bojíte se rádi?

Lenka Nelešovská

Upírem snadno a rychle

Kdysi v noci se vydaly dvě holky do lesa. Hrozně se bály, ale šly dál. Slyšely hrozné zvuky a skřeky. Najednou ztratily cestu domů. Bloudily dlouho a jak tak bloudily, našly nějaký starý dům. Vešly dovnitř a na zdi viděly pověšenou kostru. Obě se lekly, chtěly utéct, ale dveře se zabouchly. Teď ta kostra obživila. Holky se hrozně bály! Najednou se otevřely dveře, ale holky už nestihly utéct – před nimi se objevili upíři! Co holkám zbývalo? Tak se z nich taky stali upíři.

Poznámka redakce: Aspoň nemusely chodit do školy, protože upíři ve dne spí a v noci žádná škola není.

Tajemná světla

V tajemnou noc se pět dětí vypravilo na školní zahradu vyvolávat duchy. Sedly si k ohništi a zapálily kruh ze svíček. Začaly vyvolávat duchy: „Vyvolávám, vyvolávám ducha starého pana ředitele.“ Dětem se to nepovedlo, ale zkoušely to znovu. Najednou někdo zsvítil baterkou. Všichni se lekli. Pak praskly dveře od školy a v celé škole se třikrát rozsvítila a zase zhaslo. Děti vyletěly jako rakety, rychle přelezly plot. Celé udýchané si na náměstí řekly: „Už se tam nikdy nepodíváme!“

Poznámka redakce: Ale to teda měly smůlu, protože druhý den bylo pondělí, v 7:55 začalo vyučování, děti neměly úlohu a na vymítání ředitelských duchů nezbyl jaksi čas. A tak tam straší dodnes – hlavně když se píše výroční zpráva a další povinné školní materiály.

Lenka je nadějná spisovatelka hororů a její příběh **Napadení vlkodlaky** si budete moci přečíst v dalším čísle. Pokud bude psát a rozvíjet se dál, brzy její hororové povídky najdeme na pultech.

To je výzva nejen pro Lenku, ale i pro další psavce, kteří svá literární díla tutlají třeba v šuplíku nebo v paměti počítače! Vytaste se, školní psavci!

Naše adresa je

casopisdrevak@seznam.cz nebo školní úložiště Z: - zakovskeprace - časopis Dřevák

Pokud neuveřejníme Váš text nebo obrázek či fotku hned, poradíme, posloužíme a uveřejníme vzápětí! Scanování obrázků a stahování fotek v ředitelně nebo v Nebíčku.

Vaše milovaná (možná, snad) a milující (to rozhodně a určitě) šéfredaktorka ☺

Nataša Kučerová

